

пъкъ бръснатъ главата си, като оставятъ само на темето си снопоче косми, които боядисватъ.

Съобразно съ прическата, най-чудновати форми даватъ и на брадата.

Въ Сиамъ и Китай сжществува обичай да не рѣжатъ ноктетѣ на показалеца и кутлето, както на рѣцетѣ така и на краката, и тѣзи нокти достигатъ до 45 см. дължина. Дори китайцитѣ въвели въ употребienie особени изящно изработени отъ сребро или други скжпоцененъ металъ предпазителни калѣфчета за ноктетѣ.

Ииндианка съ накити.

По сжщия начинъ нѣкои племена обезобразяватъ ушитѣ си, само че вмѣсто обици окачватъ низки цилиндри съ 10 см. диаметръ. Като отиватъ на ловъ, дивацитѣ свалятъ украшенията си, и тѣхнитѣ увиснали до раменетѣ уши се закачатъ по клонитѣ на дърветата и се раздиратъ наполовина.

Сжщо така сжществуватъ обичаи да се разбиватъ носнитѣ хрушали на децата, да се притиска носътъ съ голѣмия прѣстъ, за да стане сплесканъ; да се обвързватъ краката, за да не могатъ да се развиватъ; да се обезобразява формата на главата съ дървени калѣпи.

Въ Мексико и Перу всѣко съсловие има свой отличителенъ видъ на главата.

У индийцитѣ въ Южна Америка, сжщо и у нѣкои негърски племена е прието да се поставятъ на горната или долната устна дървена или металическа халка. Това правятъ така: още въ детинство прорѣзватъ устната и въ дупката поставятъ прѣчица, после увеличаватъ дебелината на прѣчицата, устната се разтѣга и най после замѣнятъ прѣчицата съ тежка халка. Безъ такава халка дивакътъ или дивачката се чувствува тѣй неудобно, както европейецътъ безъ облѣкло. На старини устната увисва и добива отвратителенъ видъ.